

©

MEGAN HART

Spilusi

svajonių knygos

MEGAN HART

Spilusi

Romanas

Vilnius
2017

Natalie Damschroder už naktinius nuotykius automobilių stovėjimo aikštelėse, nuoširdžią kritiką ir spaudimą. Ačiū, kad skatinai atiduoti šiai knygai visą save.

Lauren Dane už internetinius pokalbius ir nuolatinę pagalbą. Ačiū už spyri, kuris padėjo atsirasti šiai knygai.

Savo šeimai, kurios dėka tapau tu, kuo esu.

Savo vaikams už nuoširdžią paramą ir didžiavimąsi manimi. Nors mano romanai skirti skaityti tik pilnamečiams, žodžiai „mano mama rašo knygas“ iki šiol verčia nusišypsoti.

Jude'ui Law už... Tiesiog.

Internetiniams ir tikriems draugams, kurie klausosi skundų apie rašymą ir perka mano knygas. Milijoną kartų ačiū!

Joshua Radinui, kurio daina „What if You“ padėjo atsirasti scenai ant laiptų. Ačiū už tobulą dainą ir įkvėpimą. Klausiau ir klausysiu jos dar daugybę kartų.

Stevie Falk, kuri leido pasiskolinti jos namą, profesiją ir atsakė į visus mano klausimus.

Agentei Mary Louise Schwartz, redaktorei Susan Pezzack, viršelio kūrėjams ir leidyklos darbuotojams, kurie padėjo išvysti šiai knygai dienos šviesą – ačiū už jūsų sunkų darbą ir atsidavimą. Aš rašau knygas, bet tik jūsų dėka jos pasiekia skaitytojus.

Galiausiai – savo vyrui, kuris mėnesių mėnesius klausėsi kalbų apie šį romaną, dalijosi įžvalgomis, skatino tęsti, teikė medicininę informaciją ir kartojo, kokia esu nuostabi. (Jis daro tai iki šiol.) Ačiū, kad padėjai įgyvendinti savo svajonę.

Padėka

Be šių žmonių žinių ir pagalbos knyga nebūtų išvydusi dienos šviesos.

Dėkoju Jake'ui Fisherui, kuris pasiūlė iš arčiau susipažinti su SCI, Elaine McMichael ir Karen Heffleger, kurios išsamiai atsakė į mano klausimus,

ir gydytojui Michaeliui F. Lupinacciui, kuris padėjo tinkama seka sudėlioti pasakojimą.

Sausis

Šį mėnesį mano vardas Merė. Regis, esu tokia prieštaringa, kaip ir mano pravardės. Iš pradžių sakiau, kad noriu dulkintis, o dabar jau kurį laiką neišeinu iš vonios kambario. Nežinau, kad Džo nemėgsta nei neapsisprendusių moterų, erzinančių jo draugužį, nei švaistyti laiką. Jis jau parodė man dėmesį, pirkto gėrimų, pasakė komplimentų. Jei per penkias minutes nepasirodysiu, užsivilks palatą ir išeis.

Nežinau to, nes susipažinau su juo vos prieš tris valandas centro bare. Išgirdusi jo vardą pamaniau, kad iš manęs šaiposi likimas, bet iš visų ši vakarą sutiktų vyrų vienintelis Džo pasiėmė užmegzti su manimi pokalbį. Todėl jį ir pasirinkau. Be to, jis buvo velniškai patrauklus ir gerai apsirengęs, o šelmiškai šypsodamasis veltui stengėsi atrodyti nuoširdus.

– Mere, Kaprizingoji Mere, – išgirstu pro vonios duris.

Tūkstančius kartų girdėjau panašias pašaipas. Buvau vadinama Išdidžiąja Mere. Kruvinąja Mere. Mere Popins. Tėvai davė man šį vardą, manydami, kad jis neturi mažių formos, bet žmonės visada ras būdų paerzinti.

Pirštais suimu vėsus durų bumbulą, jis lengvai pasisuka. Praveriu duris norėdama parodyti Džo, kad esu pasiruošusi. Kad jam buvo verta laukti. Stoviu mūvėdama baltų nėrinių kelnaites ir priderintą liemenėlę, stengiuosi nekryžiuoti rankų ir nesislėpti nuo jo tiriančio žvilgsnio.

Džo šiek tiek išplečia akis. Apsilaižo lūpas. Dar nesu jų bučiavusi. Degu noru tai padaryti, esu tikra, kad jų skonis puikus.

– Prakeikimas.

Tai komplimentas, ne keiksmas. Mano lūpomis nuvilnija šiek tiek labiau užtikrinta šypsena.

Lėtai apsisuku leisdamą jam apžiūrėti mane iš visų pusių. Kai vėl atsigręžiu veidu į jį, Džo suima mane už rankos ir vieną du kartus trūkteli į save. Mūsų kūnai sukimba tarsi magnetai.

Jo marškiniai prasegti, krūtinės plaukai braižo man švelnią odą. Aš suvirpu. Tarp nérinių rausvuoja mano speneliai, pilvą užlieja karščio banga. Džo suima mane už klubų. Staiga nebedrįstu pakelti į jį akių.

Jis stumia mane link lovos – puikios, karališko dydžio lovos, kurios registratūroje pareikalavo nutaisęs tokią pat kreivą šypsena, kuria papirko mane. „Aš blogas berniukas, – skelbė ji. – Bet esu toks geras, kad tu tai pamirši.“ Ji nuginklavo ir mane, ir registratūros darbuotoją. Šis pasivargino surasti kambarį, tinkamą orgijai.

Čia nevyksta jokia orgija, esame tik mudu su Džo ir šildytuvais, virš kurio banguoja užuolaidos. Iš jo veržiasi karštas duslus oras, bet ko aš tikėjausi? Smilkalų ir miros?

– Eikš.

Džo nekantraudamas tempiasi mane į lovą.

Pagaliau nusėja bučiniiais kaklą ir krūtis. Pečius. Pajutusi jo lūpas, šiek tiek išsiriečiu ir praveriu lūpas. Jų nebučiuoja.

Džo rankos slysta mano šonais ir pilvu. Kai viena įslenka tarp kojų, išsigąstu. Jis to nepastebi arba nekreipia dėmesio. Keletą kartų paglosto mane. Nuo įgudusių judesių tirpstu kaip cukrus karštoje keptuvėje, jo grūdėliai susilieja į vientisą skystą masę.

Viskas vyksta greičiau, nei įsivaizdavau, bet aš nerandu žodžių sustabdyti jį. Jo pirštai randa nériniais padengtą kauburėlį pilvo

apačioje ir ima lėtai glostyti jį ratu. Nusprendžiu, kad greitis nėra toks jau blogas dalykas.

– Patinka?

Linkteliau. Jis šypteli ir atsega sagtelę liemenėlės priekyje. Krūtys išsiveržia lauk, aš kimiai sudejuoju. Noriu pajusti jo lūpas, liežuvį, glamonėjantį stangrius rausvus spenelius. Noriu, kad čiulptų juos, iš pradžių vieną, paskui kitą, ranka nesiliaudamas glamonėti tarpkojį. Aš jau drėgna nuo jo rankų. Jaučiu tai kaskart sujudėjusi visu kūnu.

Džo nusitraukia marškinius, aš pasigrožiu jo krūtine. Jo kūnas tarsi nulietas po drabužiais, bet nuogi pečiai atrodo dar platesni, pilvas lygus ir tvirtas, rankos stiprios. Kai atlaisvinęs diržą ima sagstyti kelnes, dilbiai įsitempia. Krūtinės, rankų ir pilvo plaukai šiek tiek tamsesni nei galvos. Šie primena liūto karčius. Mėginu atspėti, ar Džo juos šviesina, ar visų vyrų kūnai tokie skirtingi.

Jis nusitraukia kelnes ir trumpikes. Aš negaliu žiūrėti. Nusuku galvą, akimirka pamirštu kvėpuoti, girdžiu, kaip kairėje krūtinės pusėje daužosi širdis. Kai jis atsiklaupia šalia manęs, lova įdumba. Jo rankos vėl pradingsta man tarp šlaunų, vėl mane glosto. Aš kilsteliu klubus. Kažką ištariu nebučiuotomis lūpomis.

– Nusiimk, – sušnabžda. Nelaukdamas, kol paklusu, užkiša pirštus už kelnaičių su juostele ir nutraukia jas.

Lieku visiškai nuoga. Matyti mano rūpestingai nudepiliuoti ir apkirpti gaktos plaukai. Klitoris. Švelnios lūpos, suminkštėjusios iš susijaudinimo ir sudrėkusios nuo jo prisilietimų.

Džo praskečia man šlaunis, aš sudejuoju. Regis, jam patinka. Jis taip pat ima greičiau ir giliau kvėpuoti. Jo smalsus pirštas keliauja mano tarpeliu, tada spusteli klitorį. Pojūtis nenusakomas. Džo sudrėkina įsitempusį kauburėlį mano išskyromis, trūkteli klubai.

Jaučiu keistą sunkumą, tuštumą ir alkį makštyje. Karštis dar

stipriau užlieja pilvą, krūtis ir slaptą ertmę tarp kojų. Džo trina man klitorį, skaidrus skystis srūva žemyn, kutendamas sėdmenis.

Jis apžioja vieną spenelį. Aš suinkščiau – tai taip nuostabu. Suėmusi jį už pakaušio, panardinu pirštus į švelnias auksines garbanas. Kai Džo ima čiulpti spenelį, nevalingai juos įtempiu. Nesiliaudamas lūpomis glamonėti spenelį ir trinti klitorį jis kažką sumurma. Aš kvėpuoju vis greičiau, kol visai apsvaigstu.

Esu buvusi su vaikiniais. Patyrusi jų glamones. Slapta leidusi liesti tarpkoją ant užpakalinės automobilio sėdynės, glosčiau jauną kūną ir virpėjau stebėdamasi tokiu sambrūzdžiu. Esu buvusi su vaikiniais, bet ne su vyru. Vyrų, kuris neprašo ir neliečia apgraibomis. Džo nė neklausia, jis tiesiog veikia. Tai kažkas nuostabaus, tai, ko ieškojau, o radusi nespėju susigėsti.

Netgi tada, kai slysdamos mano kūnu jo lūpos sustoja ties tarpkoju. Iš nuostabos įtempiu, bet Džo lyžteli klitorį ir mano pasipriešinimas virsta dejone.

O šventoji Dievo motina.

Įsivaizduodavau tai tenkindama save ranka arba stipria vandens srove. Nebuvau pasiruošusi tikrovei. Džo liežuvis minkštas ir šiltas, švelnesnis nei pirštai. Jis lyg vanduo, kuris lengvai teliūskuodamas skalauja krantą. Aš išsiriečiu apimta palaimos. Džo lyžteli. Aš suvirpu. Jis lyžteli dar kartą. Aš plačiau praskečiu kojas, atsiduodama jam visu kūnu.

Mano pilvas įsitempia, o speneliai sukieta kaip akmuo. Tyliai suaimanuoju. Džo liaujasi mane laižęs, jo karštas alsavimas veda iš proto.

Niekada nebuvau patyrusi orgazmo su kitu žmogumi. Nesu tikra, ar galiu. Keletą kartų esu buvusi visai arti, bet paskutinę akimirką malonumas tiesiog išblėsdavo.

Džo vėl sustoja ir aš jau žinau, kad šįkart viskas baigsis taip

pat. Mano šlaunys suvirpa. Pilvo raumenys įsitempia ir atsipalaiduoja. Pakaktų švelnaus spustelėjimo, kad baigčiau, prisilietimo. Džo delsia.

Negaliu įžiūrėti, ką jis daro. Kažką glamžo. Pakeičia kūno padėtį, lova sujuda. Džo užgula mane, jo krūtinplaukiai kutena spenelius, drėgnus nuo seilių. Jaučiu jo tvirtas šlaunis ir pilvą.

Spėju prisiminti dar vieną pravarde, kuri buvo teisinga, bet taip pat erzino. Džo suniurna ir ima judėti.

– Velnias! – sušunka abstulbintas mano klyksmo. – Tu nekalta?

Sutrikusi dėl nevalingai išsiveržusio riksmo išlemenu:

– T-taip.

– Šūdas...

Džo nepakyla, bet neteisčiau jo, jei taip pasielgtų. Skausmas susipina su pilnatvės jausmu, ribos peržengimo pojūčiu. Tai nėra nemalonu. Nepanašu į laimingas istorijas, kurias man yra pasakojusios draugės, bet ir ne taip baisu, kaip dėstydavo vienuolės, gąsdindamos nepakeliamu skausmu. Visada stebėjaisi, iš kur jos apie tai žino.

– Atleisk, – sakau. – Maniau, nepastebėsi.

Džo šypteli puse lūpų ir pasirėmęs ant rankų pažvelgia į mane.

– Riksmas išdavė.

– Nustebau.

Džo akyse šmėsteli švelnumas. Jis pasilenkia ir pabučiuoja mane į skruostą.

– Reikėjo pasakyti. Būčiau buvęs švelnesnis.

Staiga išberiu tiesą:

– Tiesiog norėjau tai padaryti.

Džo atrodo nustebęs.

– Kodėl?

– Man dvidešimt treji. Jau laikas. Tą padarė visos mano draugės. Pavargau būti nekalta. Tiesiog norėjau... tai padaryti.

Džo vis dar manyje. Man neskauda, bet imu jaustis nesmagiai. Viskas ne taip, kaip planavau. Išskyrus tai, kad nuėjau į barą norėdama susirasti vaikina, kuris kur nors mane nusivestų ir padėtų atsisveikinti su mergyste.

Džo švelniai įsismelkia į mane. Tyrinėja. Aš įsitempiu, laukdama, kol suskaus, bet nepajuntu nieko panašaus. Džo lyžteli man ausį.

– Nereikėjo tiesiog to padaryti, – kimiai sušnabžda. – Tik ne pirmą kartą.

Jis suima mano plaukus, pasklidusius ant pagalvės. Bučiuoja ausies spenelį, tada kaklą. Suleidžia dantis į švelnią peties odą.

Įsiskverbia į mane ir lėtai slenka gilyn. Padaro tai vėl. Pajutusi jį judant savyje, sudejuoju ir išsiriečiu.

Džo nusišypso.

– Gera?

Gera, bet neatrodo, kad jam rūpėtų, ką sakau. Džo ima judėti šiek tiek greičiau ir atsiremia į lovą. Ant rankų iššoka venos. Dabar jau galiu pažiūrėti ten, kur susilieja mūsų kūnai. Jo tamsios garbanos ir mano pošviesiai plaukai. Džo šiek tiek atsitraukia. Matau jo varpos šaknį ir ją juosiantį spindintį latekso žiedą. Jis vėl sminga gilyn. Susižavėjusi stebiu, kaip pranyksta manyje.

Seksas visai ne toks, kokį jį įsivaizdavau, bet negaliu pasakyti – gerai tai ar ne. Jis degina man krūtinę ir tikriausiai pasklinda po gerklę, kurią užlieja tokia pat kaitra. Stebiu manyje judantį Džo ir pagalvoju: *susijungę. Mes susijungę.*

Jo veidas susikaupęs, akys žvairuoja, burna persikreipia. Plaukais srūva prakaitas. Užuožiu jo odą, sausą muilo dvelksmą, muskų ir sodrumą, kylantį iš sodo žemės po stipraus lietaus. Kraują. Tikriausiai taip kvepia geismas. Delnais slystu jo krūtinę, jaučiu tvirtus raumenis, liečiu du stangrius spenelius, tokius

nepanašius į manusius. Genama smalsumo įgnybiu. Džo sudejuoja, įgnybiu dar kartą.

Dūriai švelnėja, Džo kūnu nuvilnija virpulys. Jis liaujasi judėti ir pažvelgia į mane. Aš atsakau tuo pačiu.

Netaręs nė žodžio Džo apsiverčia kartu su manimi. Aš atsiduriu viršuje, kojomis apsivijusi jį per liemenį. Norėdama išlaikyti pusiausvyrą, delnais atsiremiu jam į krūtinę, jis suima mane už klubų. Džo įgudusiu judesiu pakeičia padėtį ir po akimirkos aš garsiai sudejuoju, pajutusi jį dar giliau savyje.

– Pasilenk į priekį ir uždėk rankas man ant pečių.

Paklūstu. Kai Džo vėl pradeda judėti, apsidžiaugiu, jog paklusau. Velniai rautų, kaip gera. Prakeikimas. Judėdamas pirmyn atgal jis užpildo mane visą. Mano klitoris atsitrencia jam į pilvą sulig kiekvienu dūriu. Nors tuštumą užlieja palaiminga pilnatvė, grįžta sunkumas, karštis ir skausmas.

Džo įkiša tarp mūsų ranką ir prispaudžia man prie gaktos nykštį. Nuo šio judesio mane tarsi elektros srovė perlieja dangiška palaima.

– Nagi, – sušnabžda. – Noriu, kad baigtum.

Šįkart esu tikra, jog man pavyks.

Džo ima dulkinti mane dar greičiau. Sulig kiekvienu dūriu klitoris pakyla prie jo nykščio. Mane glamonėja iš vidaus ir iš išorės. Šlaunys virpa. Kvėpavimas trūkčioja ir virsta aimana. Mane muša karštis ir krečia šaltis.

Džo įsiskverbia giliau ir smūgiuoja stipriau. Mūsų kūnai juda vienu ritmu. Šlaunis į šlaunį, pilvas į pilvą. Pirštais įsikimbu jam į pečius, delnais prisispaudžiu prie raktikaulio. Jo pulsas tvinksi kaip pašėlęs.

Garsiai sušunku. Man pernelyg gera. Nebejaučiu rankų, kojų, nugaros. Įsitempiu kaip styga, kaip spyruoklė, pasiruošusi šuoliui, žinau, kad nedaug liko iki išsilaisvinimo akimirkos.

Ne dabar. Dabar Džo priverčia mane atsisėsti. Jis juda aukštyn žemyn, mano krūtys siūbuoja. Džo nebespaudžia mano klitorio pilvu, bet smūgiuodamas ima trinti jį pirštu. Tai kur kas geriau, nepakeliamai geriau, taip gerai, kad nebegaliu tverti, taip gerai, kad beveik skauda.

– Džo! Dieve, Džo! – sušunku ir suprantu, kad veikėjų žodžiai meilės romanuose nėra išgalvoti. Noriu išsakyti savo meilę ir dėkingumą. Tokią akimirka, kai malonumas kaitina kraują labiau nei sodriausias vynas, lengva įsimylėti. Dar kartą sušunku jo vardą, tada liaujuosi kalbėti ir nutylu.

Mano klitoris drėgnas nuo syvų, juo toliau slysta Džo pirštas. Jis smūgiuoja, aš kilnojuosi, mes abu drebame, bet pajėgiame išsilaikyti.

Nežinau, ar taip gali būti, bet jaučiu, kaip manyje jis didėja. Džo užmerkia akis ir susikaupęs suraukia antakius. Norėčiau, kad pažvelgtų į mane, kai būsiu arti. Noriu dar kartą pajauti susijungimą, bet Džo nusprendžia kitaip. Turiu pasitenkinti žvelgdama žemyn, kur jungiasi mūsų kūnai.

Nuo malonumo ima virpėti šlaunys ir kojų pirštai. Aš sudrebu. Mano centrą užlieja kaitra, pasitenkinimas auga, o aš sulig kiekvienu jo pliūpsniu vis labiau įsitempiu. Tampu tokia trapi, kad galiausiai dūžtu.

Šįkart neišleidžiu nė garso, palaima atima žadą. Stipriai atlošiu galvą, plaukai ima kutenti nugarą. Išlekiu į orą pažirdama daugybe dalelių, suburtų gilaus alsavimo. Įkvėpusi vėl įgyju pavidalą. Antrą kartą dūžtu ir vėl tampu savimi greičiau ir ramiau.

Lėtai ir giliai įkvėpiu. Pažvelgiu į Džo, pagaliau jis pramerkia akis. Išvydusi jo žvilgsnį nusiviliu. Jis toli nuo manęs, paskendęs palaimoje. Atsidūsta ir dar kartą stipriai mane perveria, o aš visu kūnu pakylu aukštyn. Jo varpa pulsuoja. Kai Džo nurimęs krinta ant pagalvės, iš jo krūtinės išsiveržia ilgas trūkčiojantis atodūsis.

Vėl atgavusi kvapą atsiskiriu nuo jo. Džo išslysta, palikdamas manyje neįprastą tuštumą. Ji kitokia nei pirma. Man skauda tarpkojį, bet kūnas jaučiasi kaip po geros mankštos, per kurią raumenys dirbo taip, kaip ir turėtų dirbti. Geras jausmas.

Mėginu susivokti, kaip jaučiuosi, mintyse patikrinu atskiras kūno dalis ir organus, bandydama atsekti skilimą. Maniau, kad seksas privers pasijauti kitaip, bet dabar jaučiuosi tik išsekusi ir apsnūdusi.

Guliu šalia Džo, padėjusi galvą jam ant peties, o ranką ant krūtinės. Nesu tikra, bet jis turbūt miega. Krūtinė tolygiai kilnojasi. Esu gerai išdulkinta moteris, todėl įsidrąsinusi pažvelgiu žemyn ir apžiūriu jo varpą. Vis dar aptraukta lateksu, ji ilsisi Džo prie šlaunies. Atrodo išsekusi kaip ir aš. Vos susitvardau nesusijuokusi.

– Buvo geriau, nei tikėjaisi, – sakau.

Kilsteliu galvą norėdama išvysti jo reakciją. Džo vis dar užmerkęs akis, bet išgirdęs mano žodžius nusišypso.

– Džiaugiuosi.

Norėčiau, kad pasakytų ką nors daugiau. Išblėsus aistrai, man reikia patvirtinimo. Kad pirmą kartą viską dariau gerai. Norėčiau, jog jis bent į mane pažvelgtų.

Nesitikiu meilės prisipažinimo ar ko nors panašaus, bet... man reikia... daugiau. Juk atidaviau jam savo nekaltybę. Nors troškau jos atsikratyti, tai buvo dovana.

Galbūt Džo mano kitaip. Galbūt skaičiuoja minutes, kai galės apsiprengti ir dingti. Galbūt aš turėčiau išeiti pirma.

Atsisėdusi ant lovos krašto imu siūbuoti kojomis. Pėdomis jaučiu šiurkštų kilimą. Nenoriu žinoti, kas dar juo vaikščiojo ar kiek porų dulkinosi lovoje, ant kurios sėdžiu. Staiga pašiurpsta oda. Aš sudrebu. Susirandu liemenėlę ir imu dairytis kelnaičių. Balti nėriniai pradingo tarp paklodžių, ieškodama jų kasuosi po netikrus kalnus ir kalvas, kuriuos sustūmėme dulkindamiesi.

Džo pramerkia mieguistas akis ir pasiverčia ant šono. Randu savo kelnaites ir triumfuodama ištraukiu jas iš po patalų. Norėčiau nusiprausti, nusiplauti lipnumą. Laimei, nematyti kraujo. Net žinodama, kad tikroji Mergelė Marija nepritartų šios nakties nuotykiams, sukalbu jai malda.

Nužingsniuojų į vonią, nusikabinu rankšluostį ir pakišu jį po karštu vandeniu. Džo atseka paskui mane. Susikaupusi žvelgiu į tekančią vandenį. Džo nusitraukia prezervatyvą ir išmeta jį į šiukšlių dėžę. Tada pakelia klozeto dangtį ir ilga stipria srove nusišlapina. Jaučiuosi pažeminta. Jis įlipa į dušo kabiną ir atsuka vandenį. Oras prisipildo garų.

– Prisijungsi?

– Ne! – atšauku garsiau, nei norėjau.

Užsimaunu kelnaites, užsisėgu liemenėlę, nusikabinu nuo durų kabliuko palaidinę ir sijoną. Man dreba rankos ir tenka atsegti sagas, bet apsirengiu greičiau, nei nusirengiau.

Džo įdėmiai spokso į mane. Nuogas. Aš susiglostau plaukus ir pažvelgiu į padūmavusį savo atspindį veidrodyje. Akys primena tamsias dėmes, o burna raudoną brūkšnį. Tapau beveide. Džiaugiuosi tuo, nes šią akimirką visai nenoriu savęs matyti.

Nesuprantu Džo išraiškos. Nežinau, ar noriu. Prieš kelias minutes troškau su juo susijungti. Dabar labiau už viską noriu iš čia dingti.

– Kas nutiko?

– Nieko. Man reikia eiti.

– Tu tikra?

Jaučiuosi dėkinga Džo už ramybę ir nusivylusi, kad negirdžiu įkalbinėjimų.

– Taip.

– Gerai, – nosisukdamas atsako Džo. – Atsargiai vairuok.

Aš garsiai atsidūstu ir stveriu nuo spintelės rankinę. Džo pažvelgia į mane per petį, paženklintą mano nagų. Kilsteli antakį.

– Ar tikrai viskas gerai?

– Taip! – sušunku, nors tai netiesa. Mano balsas tampa spigus ir ima drebėti, aš vos sulaikau ašaras. Prisispaudžiu prie krūtinės rankinę. – Dėkoju!

Džo atsisuka į mane įsisprendęs į klubus. Norėčiau, kad prisidengtų bent juosmenį.

– Paklausk, nežinau, kur pakastas šuo...

– Aišku, kad nežinai!

Neketinu skaudinti savęs pasiaiškinimais.

– Mere, – ramiai kreipiasi Džo. – Ar blogai tave supratau, kai „Paskersto ėriuko“ bare suėmei mane už užpakalio ir sušnabždėjai, kad turi prezervatyvą su mano vardu?

Tai buvo mano draugės Betos sumanymas. Ne mano. Jis pasiteisino, bet...

– Ei, – Džo paima nuo lentynos rankšluostį ir prieš išlipdamas iš dušo kabinos juo apsivynioja. Ištisia ranką norėdamas nubraukti man nuo pečių plaukus. – Maniau, kad tu to norėjai. Pati taip sakei.

Negaliu ginčytis. Norėjau kaltinti jį, bet tiesa buvo aiški kaip dieną. Nekaltybės našta nuo manęs buvo nuimta tiesiog išpūdingai. Esu kvaila, jei tikėjausi daugiau.

– Taip, – mano balsas vis dar virpa, bet žinau, jog nepravirksiu.

– Žinotai, ko nori, susiradai mane ir tai padarei, – sako Džo. – Kas negerai?

– Nieko!

– Ar tikrai neprisijungsi? – Džo nusimeta rankšluostį ir grįžta į dušo kabiną. Jo šypsena vilioja, bet aš papurtau galvą. – Ką gi. Ar tikrai viskas gerai?

– Taip, – šįkart beveik nemeluoju. – Man reikia eiti.

– Atsargiai vairuok, – pakartoja jis.

Kai Džo užtraukia dušo kabinos užuolaidą, vos neapsigalvoju. Vis dėlto baigiu rengtis ir išskubu iš viešbučio kambario, palikdama jame nepažįstamąjį, pavertusį mane moterimi.

– Puiki istorija, – sakau. – Man patinka dalis, kurioje paverti ją moterimi.

Džo paima popierinį puodelį su sodos vandeniu ir ilgai geria. Bekalbant jam išdžiūvo burna.

– Argi ne taip?

– Įdomu tai, kad norėdama tapti moterimi mergina turi permiegoti su vyru.

Džo gūžteli pečiais ir plėšdamas popierių išsivynioja sumuštinį. Prieš valgįdamas jis visada papasakoja man mėnesio istoriją ir tik tada puola prie maisto, tarsi pasakojimas būtų sužadinęs apetitą. Dažniausiai tai būna sumuštinis su kalakutiena, šįkart su pomidorais. Stebiu, kaip vieną po kito nurankioja grietinėlius. Džo negali pakęsti pomidorų.

– Argi ne taip?

Aš nieko neatsakau. Patenkinta sėdžiu ir stebiu, kaip jis valgo. Turi praeiti šiek tiek laiko, kol atsitokiu, širdies plakimas nurimsta, kvėpavimas sulėtėja. Slėpdama sustangrėjusius krūtų spenelius apsimetu sužvarbusi ir apsigaubiu megztiniu. Vėliau, namuose, pažodžiui prisiminusi Džo istoriją, liečiu save tol, kol kūną užplūsta palaima. Dabar esu racionali specialistė. Taip elgiuosi visada, kai kartą per mėnesį susitinkame ant suoliuko vidiniame kieme arba sode.

– Nežinau, kas nedavė jai ramybės.

Džo kramto ir ryja. Ant lūpos kamučio pakimba lašas majonezo. Aš ištiesiu jam servetėlę.

– Ji prarado nekaltybę su nepažįstamu vyru. Galbūt jautėsi keistai.

Neturiu supratimo, kaip jautėsi Merė. Nežinau, ką galvojo ar kaip jautėsi kitos Džo moterys. Mano vaizduotę kursto jų sueities detalės. Išklausydavau Džo pasakojimus ir papildydavau juos iš moters pozicijos.

– Ji korėsi man ant kaklo. Iš kur galėjau žinoti, kad yra nekalta? Elgėsi taip, tarsi būtų patyrusi moteris.

– Kaip elgiasi nekalta mergaitė?

Džo dar kartą gūžteli pečiais.

– Nežinau. Merė elgėsi taip, tarsi gerai žinotų, ko nori. Neturiu supratimo, kodėl pasiekusi savo nuliūdo.

Paskendusi mintyse akimirką nieko neatsakau.

– Galbūt tu ją nuvylei?

Džo apdovanoja mane blogo berniuko šypsena.

– Seide, tikrai jos nenuvyliu.

– Na, žinoma. Juk padarei ją moterimi.

Džo suraukia antakius.

– Neatsakei į mano klausimą.

– Ne, praradusi nekaltybę aš netapau moterimi. Argi tu po pirmos sueities tapai vyru?

Džo pamerkia man akį. Nuodėmingas gestas.

– Praradau nekaltybę su geriausia motinos drauge Marsija Adams. Ši patirtis gana greitai pavertė mane vyru. Antraip nebūčiau išgyvenęs.

Dar nebuvau girdėjusi šios istorijos. Tikriausiai neįstengiu nuslėpti nuostabos. Džo nusijuokia, dar kartą pamerkia akį ir užverčia galvą į stiklines vidinio kiemo lubas.

– Ar papasakosi apie ją?

Akimirką Džo atrodo keistai drovus. Nemaniau, kad gali toks būti. Kai nesmagiai sujuda ant suolo, esu tikra, jog neištars nė žodžio.

– Man buvo septyniolika. Ji paprašė prižiūrėti jos sodą. Pinigai koledžiui. Patikino, kad nupjovęs veją, kasdien galėsiu plaukioti baseine.

– Panašu, jog dirbai ne tik sodininku.

Džo pasitrina sprandą.

– Taip.

– Nejau manai, kad tai padėjo tau tapti vyru?

Smalsiai pažvelgiu į Džo. Jis rimtai pasižiūri į mane ir lėtai linkteli.

– Taip. Supratau, ko galiu tikėtis.

– Nemanau, kad tai tas pats.

– Jei praradusi nekaltybę netapai moterimi, kada pasijutai suaugusi?

Nieko neatsakau, nenoriu gilintis į šį klausimą. Po akimirkos Džo gūžteli pečiais.

– Merė elgėsi taip, tarsi būčiau įbrukęs jai į delną banknotą ir išgrūdęs pro duris.

– Galbūt ji manė, kad esi vienas iš tų vyrų, kurie susiranda bare moterį, permiega su ja ir išspiria lauk?

– Juk leidau jai pirmai pasinaudoti dušu! – pasipiktinęs sušunka Džo. – Jėzau, nesu visiškai šiknis.

Jis neneigė, jog susiranda bare moterų, permiega su jomis ir jaučiasi tuo patenkintas.

Netarusi nė žodžio gurkšteliu iš savo stiklinės. Džo padeda sumuštinį. Saulė tvieskia pro viršutinio aukšto langus, užtvindydama šviesa beribius Bostono tolius. Šviesiuose Džo plaukuose žaidžia šešėliai. Jis susiraukia, putlios lūpos susiaurėja.

– Sakyk garsiai.

Apsimetu, kad nesuprantu, apie ką jis kalba.

– Pasakyk, – pakartoja. – Tavo žvilgsnis viską išduoda.

– Pasakyti ką? – nusileidžiu. – Kad esi vienas iš tų vyrų?

– Tęsk.

Džo atsilošia į suoliuko atkalnę ir susikryžiuoja rankas.

Aš nusišypsau.

– Pasakyti, kad esi melagis? Niekšas? Kad nesugebi būti ištikimas? Kad kedeni moteris, kaip vėjas nėrinius?

– Saldžialiežuvis, kuris suokia bet ką, kad tik įsmuktų į moterų kelnaites. Bedievis, kuriam Šventasis Gralis yra pūtė. Tipas, kuris skina mergeles tarsi prisirpusias uogas.

Aš nusijuokiu.

– Prisirpusias uogas? Nebūčiau nė pagalvojusi.

Džo nesijuokia.

– Pirmyn, Seide. Juk laikai mane tikra kekše.

Prieš atsakydama įdėmiai į jį pažvelgiu.

– Džo...

Jis suvynioja sumuštinį, atsistoja ir išmeta jį į šalia manęs stovinčią šiukšlių dėžę. Judesiai skubūs, trūkčiojantys, lyg nepatyrusio lėlininko valdomos marionetės. Atrodo įpykęs. Įtūžęs. Aš taip pat atsistoju.

– Džo, liaukis.

Jis atsisuka į mane. Vilki juodą kostiumą ir melsvus marškinius. Ryši juodą kaklaraištį su mėlynais taškeliais. Užsidėjęs rankas ant klubų išsilygina kostiumą, kuris tikriausiai kainuoja tiek pat, kiek mano mėnesinė įmoka už automobilį.

Šešėlis aptemdo Džo mėlynai žalias akis, aštirus skruostikaulius ir nosį. Veidas lieka rimtas. Akių kampučiuose ryškėja smulkios raukšlėlės. Reikia pripažinti, kad su jomis atrodo ne pavargęs, bet dar patrauklesnis.

– Žinau, kad taip ir manai. Galėjai pasakyti į akis.

– Džo, juk tai tiesa, – švelniai tariu.

– Taip nebus visada! – sušunka. Išgirstu jo žodžių aidą. Atrodo, kad išsigandę triukšmo, sudrumstusio įprastą ramybę, atsitraukia net augalai.

Man nederėjo juoktis iš Džo, bet jo įtūžis erzina.

– Prašyčiau.

Džo žengia manęs link. Aš nepajudu iš vietos. Jis vos keliais centimetrais aukštesnis už mane, bet įpykęs atrodo kur kas didesnis. Nesprunku net tada, kai pasilenkia taip arti, jog panorėjęs galėtų mane pabučiuoti. Apsimetu abejinga stebėtoja, o Džo apsimeta žaismingu niekšu. Nors stovėdama taip arti galėjau suskaičiuoti jo blakstienas, užuosti ir jausti karštą alsavimą, neišsидуodu, kad bijau. Viskas kur kas sudėtingiau. Džo mane ir gąsdina, ir jaudina.

– Taip, tai tiesa, – iškošia jis pro sukąstus dantis.

– Girdėjau tai ir anksčiau. Vis dėlto kiekvieną mėnesį grįžti čia ir pasakoji istorijas apie vis kitas moteris. Negali pykti už tai, kad doruolio vaidmuo kelia man juoką.

Džo atšoka nuo manęs ir beda pirštu.

– O tu kiekvieną mėnesį manęs klausaisi!

Aš kilsteliu smakrą.

– Ar turiu jaustis kalta, kad tau reikia išsipasakoti?

Džo pasibjaurėjęs prunkšteli ir sumosuoja rankomis, tarsi keintų ką nors išmesti. Galbūt mane. Nesu tikra.

– Neprivalau aiškintis.

– Žinoma, – sutinku. – Nesuprantu, kodėl taip stengiesi.

Mudu dar niekada nebuvo susipykę. Barniai skirti žmonėms, kuriuos sieja glaudus ryšys. Niekada nepripažinau, jog kas nors panašaus jungia mus. Dabar mano širdis pašėlusiai daužosi, o skruostus muša raudonis. Raižo skrandį, o stiprus skausmas delnuose leidžia įtarti, kad buvau sugniaužusi kumščius. Kaip

abejinga stebėtoja kiek persistengiau. Sukaupusi jėgas atpalaiduoju rankas. Judesys prikausto Džo žvilgsnį. Jis pažvelgia man į rankas, tada vėl į veidą.

– Ką mėgini įrodyti tu?

– Aš? – nustembu. – Nesuprantu, apie ką kalbi.

– Kodėl klausaisi mano pasakojimų?

Dabar aš stveriu savo šiukšles ir išmetu į šiukšlių dėžę. Atsuku Džo nugarą žinodama, kad jis nenuleidžia nuo manęs akių.

– Nelabai malonu kalbėti apie save, tiesa? – pašaipiai paklausia.

Vėl atsisuku į jį.

– Klausiausi tavo istorijų ilgiau nei metus, Džo. Manau, tai tapo žalingu įpročiu.

Jo kūnas nė nevirpteli, bet akis lengvai trūkteli.

– Žalingų įpročių reikia atsikratyti, tiesa?

Džo apsisuka ant kulno ir nužingsniuoja tolyn. Mane per-smelkia baimė. Jis sujaukė kortas, kuriomis žaidėme pastaruosius porą metų. Ką tai turėtų reikšti? Kad Džo nebegrįš? Ar tik tai, kad nebegirdėsiu jo istorijų?

– Džo!

Jis neatsisuka. Esu pernelyg išdidi, todėl nešaukiu dar kartą. Palaukiu, kol jis pradings už vijoklių. Likusi viena vėl atsisėdu ant suoliuko ir susidedu ant kelių sugniaužtus kumščius.

Gėlės man priekaištuoja, bet kol yra nebylios, neprivalau jų klausyti.

„NEDORĖLĖS“ AUTORĖS KNYGA

Šį mėnesį aš vardu Merė. Kiekvieną mėnesį mano vardas vis kitoks: Brendė, Eimė... Kartais Džo nė nepasivargina paklausti. Bet jo kūnas, burna, jo prisilietimai, nesvarbu, kaip vadinuosi ar kur susitinkame, niekada nenuvilia. Seksas nepakartojamas, negaliu pasisotinti – lieku nekantriai laukti mūsų susitikimo kitą mėnesį. Mano tikrasis vardas Seidė. Kartą per mėnesį susitinkame su Džo per pietų pertrauką ir jis papasakoja apie naujausią savo moterį. Tik Džo nenumano, kad aš ir esu visos tos moterys, apie kurių glamones, įgeidžius, aimanas jis man pasakoja. Mintyse aš esu visos tos Džo sutiktos moterys. Žinau, tai negerai. Žinau, mano vyras to nesuprastų. Tačiau negaliu liautis. Kol kas dar negaliu.

Stipru. Karšta, kartais net labai. Džo pasakojami seksualiniai nuotykių intriguoja, bet ne mažiau svarbi ir Seidės istorija – jos skausmas, vienišumas ir savęs paieškos. Megan Hart ir vėl maloniai nustebino psichologiniais erotinio romano aspektais.

